NORAKSTS
Lieta Nr.132004507
143/AA43-0366-08/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā	2008.gada 12.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs K.Berķis,
tiesneši M.Birzgalis un A.Šteinberga,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *G.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu par *G.B.*, */dzēsts personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta astotās daļas sakarā ar *G.B.* apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2007.gada 5.februāra lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 28.janvārī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes jaunākais inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 152792 par to, ka 2007.gada 28.janvārī pulksten 03.20 Rīgā pa K.Valdemāra ielu no Lāčplēšu ielas puses Bruņinieku ielas virzienā *G.B.* vadīja automašīnu *BMW 525*, valsts reģistrācijas Nr.*/dzēsta numura zīme/*, un pie nama Nr.63 tika apturēts un nogādāts uz Hospitāļu ielu 55, kur vadītājs atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka atbildība par konstatēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[15]panta astotajā daļā.

[2] Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2007.gada 5.februāra lēmumu *G.B.* atzīts par vainīgu LAPK 149.[15]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 15 diennaktīm, naudas sodu 500 latu apmērā un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 gadiem.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Tiesas sēdē *G.B.* savu vainu neatzina un paskaidroja, ka automašīnu nav vadījis, automašīnu vadījis viņa draugs *V.M.*. Automašīnā bijusi arī viņa draudzene *D.S.* *G.B.* sēdējis salona aizmugurējā sēdeklī. Draugs esot aizmucis, ieraugot policijas automašīnu. *G.B.* drauga vietā nevainīgs aizvests uz Hospitāļu ielu 55, Rīgā, medicīniskās pārbaudes veikšanai. Uzskata, ka policijas darbinieki viņu apmelo, bet kāpēc, nevar paskaidrot.

[2.2] Liecinieks *H.Š.* tiesas sēdē liecināja, ka ir policijas darbinieks, kurš bijis pēc izsaukuma izsaukts pildīt savus dienesta pienākumus. Norādīja, ka īpašo uzdevumu vienība „Alfa" bija aizturējusi *G.B.*. Liecinieks sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu. Tāpat *H.Š.* liecināja, ka, kā vienmēr, pildot savus dienesta pienākumus, piedāvājis *G.B.* iepūst alkometrā uz vietas, lai pārbaudītu alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā, taču *G.B.* atteicies, paskaidrojot, ka negrib pūst. Šādā situācijā pārkāpējs nogādāts uz medicīnisko pārbaudi Hospitāļu ielā 55, Rīgā. Tā kā *G.B.* atteicies no medicīniskās pārbaudes, sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu.

[2.3] Liecinieks *L.S.* tiesas sēdē liecināja, ka ir īpašo uzdevumu vienības „Alfa" jaunākais inspektors un, pildot dienesta pienākumus, kopā ar kolēģiem redzējuši, ka automašīna *BMW* pārbraukusi krustojumu pie dzeltenās gaismas, pēc kā viņi ir apturējuši minēto automašīnu. Pie automašīnas piegājis gandrīz vienlaicīgi ar kolēģi *Ž.*. Pārbaudot automašīnas vadītājam dokumentus, konstatējuši alkohola smaku. Pie automašīnas stūres sēdējis *G.B.*, viņam blakus sēdējusi kāda meitene, citi pasažieri automašīnā nav bijuši. No automašīnas neviens nav izkāpis.

[2.4] Pārkāpēja uzaicinātais liecinieks *V.M.* tiesas sēdē liecināja, ka patiesībā pie automašīnas BMW stūres esot bijis viņš, taču, ieraugot policijas trafareto automašīnu, aizbēdzis. Paskaidroja, ka dzīvo Piņķos un viņam uz Piņķiem piezvanījis *G.B.* un lūdzis atbraukt uz Rīgu. Viņš ar taksometru aizbraucis uz *G.B.* norādīto vietu, precīzi, kur tas bija un kur pēc tam braukuši, neatceras, jo nepārzina Rīgu. Kā arī liecināja, ka ar *G.B.* ir draugi jau vairāk kā 10 gadus. Transportlīdzekļa vadīšanas tiesības pašam nekad nav bijušas. Pēc aizbēgšanas no automašīnas ar kājām devies uz mājām Piņķos, kur ieradies no rīta ap pulksten 07.00. Liecināt tiesā piekritis, lai neiegāztu draugu.

[2.5] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības, tiesnese atzīst, ka *G.B.* vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[15]panta astotajā daļā, ir pierādīta ar: 1) administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA 152792, kur norādīts, ka 2007.gada 28.janvārī pulksten 03.20 Rīgā *G.B.* vadīja automašīnu BMW 525 ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* pa K.Valdemāra ielu no Lāčplēša ielas puses Bruņinieku ielas virzienā un atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanas; 2) ar 2007.gada 28.janvāra medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.507, no kura redzams, ka 2007.gada 28.janvārī pulksten 04.10 *G.B.* no medicīniskās izmeklēšanas atteicies un ir konstatēta alkohola ietekme klīniski; 3) transportlīdzekļa izņemšanas protokolu; 4) policijas darbinieku liecībām.

[2.6] Tiesnesei nerodas šaubas par policijas darbinieku sniegtajām liecībām, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem, ir konsekventas un tajās nav konstatējamas pretrunas. Savukārt tiesnese nepiedod ticamību liecinieka *V.M.* sniegtajām liecībām, jo viņam nekad nav bijušas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un viņš nevarēja tiesas sēdē precīzi un skaidri izstāstīt notikušo. Pie tam *V.M.* ir *G.B.* draugs, tādēļ viņš ir ieinteresēts sniegt *G.B.* labvēlīgas liecības.

[2.7] Nosakot sodu, tiesnese ņēma vēra izdarītā pārkāpumu raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli. *G.B.* atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi netika konstatēti.

[3] Par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2007.gada 5.februāra lēmumu *G.B.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot atcelt minēto lēmumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] *G.B.* 2007.gada 28.janvārī nevadīja automašīnu, tāpēc policijas darbiniekiem nebija tiesību pieprasīt veikt medicīnisko pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai.

[3.2] Tiesas sēdē liecinieks *V.M.* norādīja, ka 2007.gada 28.janvārī viņš vadīja automašīnu, bet, kad automašīnu apturēja policijas darbinieki, aizmucis, jo viņam nav autovadītāja apliecības.

[3.3] Uz tiesas sēdi bija ieradusies arī lieciniece *D.S.*, bet, tā kā viņai nebija personu apliecinoša dokumenta, viņa netika nopratināta kā lieciniece. *G.B.* uzskata, ka tiesa nepamatoti noraidīja *G.B.* pārstāvja lūgumu atlikt lietas izskatīšanu, lai nākamajā tiesas sēdē būtu iespējams nopratināt liecinieci *D.S.*. Gan *G.B.*, gan *V.M.* liecināja, ka *D.S.* atradās automašīnā. Arī tiesas sēdē nopratinātie liecinieki *H.Š.* un *L.S.* apstiprina faktu, ka automašīnā atradās sieviete.

[3.4] Liecinieka *L.S.* liecības, kurās viņš norāda, ka automašīnu vadīja *G.B.*, ir vērtējamas kritiski, jo, kā redzams no tiesas sēdē sniegtajām liecībām, tad automašīnu viņš kopā ar kolēģiem apturēja tāpēc, ka tā šķērsoja krustojumu pie dzeltenā luksofora signāla. Savukārt administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīts šis apturēšanas iemesls. Kā izriet no administratīvā pārkāpuma protokola, automašīna tika apturēta bez jebkāda pamata.

[3.5] Liecinieks *H.Š.* notikuma vietā ieradās pēc īpašo uzdevumu vienības „Alfa" ziņojuma un var sniegt paskaidrojumus tikai par apstākļiem pēc automašīnas apturēšanas, nevis par apturēšanas apstākļiem un personu, kura vadīja transportlīdzekli.

[3.6] *G.B.* uzskata, ka, tā kā viņš nebija automašīnai pie stūres, viņam arī nebija pienākuma veikt medicīnisko pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai.

[4] Tiesas sēdē *G.B.* apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādītajiem motīviem.

[4.1] *G.B.* papildus paskaidroja, ka brīdī, kad policijas darbinieki viņu apturējuši, viņš neatradās pie automašīnas stūres. Pie stūres sēdējis *V.M.*, *D.S.* viņam blakus un *G.B.* sēdēja automašīnas aizmugurē. Paskaidroja, ka kopā ar *D.S.* bija aizbraukuši ciemos pie paziņām Zalbes ielā, kad viņam ap pulksten 21.00 pazvanīja draugs un uzaicināja pie sevis ciemos. Pēc tam *G.B.* zvanīja *V.M.* un lūdza, vai nevarot viņu aizvest, jo pats *G.B.* bija lietojis alkoholu. *V.M.* atbrauca ap pulksten 23.00 – 24.00 ar taksometru, un pēc tam braukuši uz pilsētu. Pie automašīnas stūres bija *V.M.* Braukuši pāri Vanšu tiltam pa Kr.Valdemāra ielu uz viesnīcu „Oskars". Līdz viesnīcai netika, jo uz

Kr.Valdemāra ielas netālu no Rīgas 1.slimnīcas viņus apturēja policija. Sākumā policijas automašīna stāvēja pie luksofora sarkanās gaismas, un viņi arī stāvējuši. Tad policijas automašīna pabrauca garām, bet pēc tam apgriezās un sekoja. Satiksme nebija liela, un ārā bija liels putenis. Pēc tam policijas automašīna piebrauca viņiem aizmugurē, *V.M.* izkāpa no automašīnas un aizbēga. Viens no policijas darbiniekiem pieprasīja dokumentus, kurus *G.B.* nevarēja uzrādīt, bet teica, ka *V.M.* bija pie stūres. Policijas darbinieks atbildēja, ka, ja tā esot *G.B.* automašīna, tad viņam arī vajadzēs par to atbildēt, un izsauca ceļu policiju. Pēc tam bija jābrauc uz Hospitāļu ielu 55. Tur *G.B.* gribēja veikt asins analīzes, taču viņš atteicās, jo automašīnu nevadīja. Prasīja, vai var iepūst alkometrā, taču lūgums tika ignorēts. *G.B.* neapstrīd faktu, ka atteicies no medicīniskās pārbaudes. *V.M.* aizbēga, jo viņam nebija autovadītāja apliecības, bet par šo faktu *G.B.* uzzināja tikai pēc notikuma. *G.B.* pazīst *V.M.* apmēram desmit gadus, jo dzīvo vienā rajonā.

[4.2] Tiesas sēdē liecinieks *V.M.* liecināja, ka viņam ap pulksten 19.00 uz mobilo telefonu zvanīja *G.B.* un prasīja, vai nevarot viņu aizvest uz viesnīcu. Līdz *G.B.* Zasulaukā aizbraucis ar taksometru, par ko samaksājis 5 – 7 latus. Neatceras precīzu adresi, bet, cik atceras, netālu bija veikals „Maxima" un spēļu klubs. Bija vakars, bet sniega un puteņa nebija. Liecinieks piesēdās pie stūres un veda visus uz viesnīcu, *G.B.* rādīja ceļu. Tad pārbrauca krustojumam, neapstājoties pie sarkanās luksofora gaismas. Redzēja, ka policijas automašīna stāvēja pie luksofora. Pēc tam policijai pabrauca garām, bet policijas automašīna apgriezās un brauca aizmugurē ar bākugunīm. Automašīna brauca aizmugurē 200 – 300 metru attālumā, un tad *V.M.* apstājās. Policija apturēja uz K.Valdemāra ielas pirms krustojuma. *V.M.* izkāpa no automašīnas un gāja uz priekšu. Tad sāka skriet un aizskrēja Rīgas 1.slimnīcas virzienā. Pēc tam ar kājām devās uz mājām Piņķos. *V.M.* bēdzis, jo nobijies no policijas, jo viņam nav autovadītāja apliecības. Ar *G.B.* ir pazīstami vairākus gadus.

[4.3] Tiesas sēdē lieciniece *D.S.* liecināja, ka ap pulksten 21.00 kopā ar *G.B.* bija ciemos Zasulaukā un ap pulksten 24.00 nolēmuši braukt uz viesnīcu pie draugiem. *G.B.* piezvanīja *V.M.*, lai viņš aizvestu viņus līdz viesnīcai Juglā. Pēc mazāk nekā stundas atbrauca *V.M.*. Viņš ienāca dzīvoklī, un pēc apmēram 15 – 20 minūtēm aizbraukuši. *D.S.* sēdējusi priekšā blakus *V.M.*, kurš bijis pie automašīnas stūres, *G.B.* sēdējis aizmugurējā sēdeklī. Braukuši pāri Vanšu tiltam pa K.Valdemāra ielu, un policija viņus apturēja, bet lieciniece nav sapratusi, kāpēc. Sākumā policijas automašīna brauca viņiem pretim, bet pēc tam apgriezās un apturēja viņu automašīnu. *V.M.* izkāpa no automašīnas un aizgāja, neko nepaskaidrojis. Aizgāja taisni un pēc tam nogriezās ap stūri. Pie automašīnas pienāca policijas darbinieks, *G.B.* izkāpa ārā un runājās. Lieciniece palika automašīnā un neko nedzirdēja. Pēc tam viņi aizbrauca uz Hospitāļu ielu. Policijas darbinieks vadīja automašīnu un paskaidroja, ka *G.B.* ir alkohola reibumā. Papildus lieciniece paskaidroja, ka *V.M.* pazīst labi, jo dzīvo vienā rajonā. Attiecības ar *G.B.* esot draudzīgas, bet nesatiekoties bieži, iespējams, reizi mēnesī. Esot vienkārši draugi.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies procesa dalībnieka paskaidrojumus un liecinieku liecības, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *G.B.* apelācijas sūdzība ir noraidāma.

[6] Saskaņā ar LAPK 149.[15]panta astoto daļu par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes, transportlīdzekļa vadītājam piemēro administratīvo arestu no desmit līdz piecpadsmit diennaktīm, uzliek naudas sodu piecsimt latu apmērā un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Administratīvās apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesas tiesnese pareizi kvalificējusi *G.B.* darbības atbilstoši LAPK 149.[15]panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm un atbilstoši pantā paredzētajai sankcijai piemērojusi administratīvo sodu.

APL 307.panta ceturtajā daļā noteikts, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese 2007.gada 5.februāra lēmumā ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Pirmās instances tiesas tiesneses lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pārkāpuma kvalifikāciju un pie atbildības saucamās personas vainu un piemērojamo sodu ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas tiesneses lēmuma motivācijai [2.1] – [2.7] un Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā norādītos apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[7] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem [3.1], [3.2], [3.4] – [3.6] Administratīvā apgabaltiesa secina, ka tie ir attiecināmi uz pirmās instances tiesas tiesneses veikto pierādījumu izvērtējumu. Pie administratīvās atbildības sauktā persona *G.B.* uzskata, ka tiesnese ir nepareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un nepamatoti devusi priekšroku policijas darbinieku liecībām. Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *G.B.* apgalvojumi nav pamatoti tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7.1] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[7.2] Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese lietā ir vērtējusi gan

policijas darbinieku *H.Š.* un *L.S.* sniegtās liecības, gan pie administratīvās atbildības sauktās personas *G.B.* paskaidrojumus, gan viņa pieaicinātā liecinieka *V.M.* sniegtās liecības. Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas tiesnese pamatoti ir devusi priekšroku policijas darbinieku sniegtajām liecībām. Policijas darbinieku pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības apstiprina arī citi lietā esošie pierādījumi – administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 152792 *(lietas 5.lapa)*, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.NB 188874 *(lietas 8.lapa)*, no kura redzams, ka *G.B.* nav piekritis pārbaudei uz vietas, medicīniskās pārbaudes protokols Nr.507 alkohola ietekmes noteikšanai *(lietas 7.lapa)*, no kura redzams, ka *G.B.* atteicies no ekspertīzes un ir konstatēta alkohola ietekme klīniski, policijas darbinieka īpašo uzdevumu vienības „Alfa" jaunākā inspektora *L.S.* ziņojums *(lietas 9.lapa)*, kurā norādīts, ka 2007.gada 28.janvārī pulksten 02.20, patrulējot ekipāžā kopā ar seržantu *A.* un virsseržantu *Ž.*, uz K.Valdemāra ielas ieraudzījuši automašīnu *BMW 525*, kura braukusi pa K.Valdemāra ielu virzienā no Lāčplēša ielas uz Bruņinieku ielas pusi. Automašīna tikusi apturēta un dokumentu pārbaudes laikā no vadītāja puses konstatēta alkohola smaka. Automašīnu vadīja *G.B.*.

Policijas darbinieku *H.Š.* un *L.S.* sniegtās liecības ir konsekventas un loģiskas un apstiprina administratīvā pārkāpuma protokolā konstatētos faktus. Lietā nav pierādījumu, ka policijas darbinieki būtu jebkādā veidā ieinteresēti lietas iznākumā vai būtu neobjektīvi. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese pamatoti *V.M.* liecības ir vērtējusi kritiski, jo minētā persona ir *G.B.* paziņa un ir ieinteresēta sniegt *G.B.* labvēlīgas liecības. Turklāt *G.B.* paskaidrojumi un *V.M.* liecības ir pretrunā lietā noskaidrotajiem apstākļiem un pārbaudītajiem pierādījumiem.

Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnese *H.Š., L.S.* un *V.M.* sniegtās liecības un *G.B.* paskaidrojumus ir izvērtējusi to kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem un atbilstoši novērtējusi saskaņā ar LAPK 244.panta nosacījumiem.

[8] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentu, ka pirmās instances tiesā netika nopratināta lieciniece D.Solovjova [3.3], Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka *D.S.* ir nopratināta apelācijas instances tiesas sēdē. Turklāt, nopratinot lieciniekus *V.M.* un *D.S.* un izvērtējot minētās liecības kopsakarā ar *G.B.* sniegtajiem paskaidrojumiem, konstatējamas vairākas pretrunas par notikušā apstākļiem, proti, *D.S.* liecināja, ka *V.M.* pēc apturēšanas ir aizgājis taisni un tad nogriezies pa labi, savukārt *V.M.* liecināja, ka gājis uz priekšu un tad skrējis līdz 1.slimnīcai. *V.M.* norāda, ka *G.B.* ir piezvanījis viņam ap plkst.19.00, savukārt *D.S.* norāda, ka *G.B.* ir zvanījis *V.M.* ap plkst.24.00. *V.M.* norāda, ka bijis vakars, sniega un puteņa nav bijis, savukārt *G.B.* norādīja, ka ir bijis liels putenis. *G.B.* norādīja, ka automašīna ir stāvējusi pie luksofora, bet *V.M.* liecināja, ka automašīna ir pārbraukusi krustojumu pie luksofora sarkanās gaismas.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, apgabaltiesa nepiešķir ticamību *V.M.* un *D.S.* liecībām un *G.B.* paskaidrojumiem kā pierādījumiem, jo tie ir pretrunīgi un neapstiprinās ar citiem lietā pārbaudītiem pierādījumiem.

[9] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2007.gada 5.februāra lēmums par *G.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības ir tiesisks un pamatots, tādēļ atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesneses 2007.gada 5.februāra lēmumu par *G.B.* saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta astotās daļas, bet *G.B.* apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents	*(paraksts)*	K.Berķis
Tiesneši	*(paraksts)*	M.Birzgalis
	(paraksts)	A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis K.Berķis
Rīgā, 2008.gada 12.jūnijā